

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Силистра, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря К. П. Х.
като разглежда докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20213420200573 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят Х. И. Р. от гр.С., обл.С., ул."Ц. ." № , ЕГН ***** обжалва наказателно постановление № 38-0002160/ 30.07.2021г. на Директора на РД "АА"- гр., с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 520 / петстотин и двадесет / лева общо за извършени нарушения по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП във вр.с чл.101, ал.4 и във вр.с Приложение 5, част I, т.1.1.14, буква „а“ от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС и по чл.157, ал.6 от ЗДвП. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.*

Ответникът – РД "АА"- гр.Р. надлежно уведомени, не се явява представител, депозира писмено становище по делото, не изпраща проц.представител.

Районна прокуратура- С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Жалбоподателят Х. И. Р., редовно призован, не се явява, вместо него- проц.представител адв.Т.С. при АК- С., упълномощен и приет от съда. Заявява, че не е налице нарушение по визираният по-горе текст, излага доводи в тази насока. Моли съда да отмени изцяло обжалваното НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание бяха призовани в качеството им на свидетели лицата М.С. М.- Д.- актосъставител и И. С. И.- свидетел по акта, които се явиха и дадоха своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите

на страните, прие за установено следното:

Св.Д. и св.С. в качеството си на инспектори в отдел „Контрол“ при РД „АА“- Р. били разпределени на работа в област С. за 28.06.2021г. Заели позиция на път III-215 Д.- А., на отбивката срещу Асфалтова база на фирма „П. Т“ ЕАД- гр.С.. Около 13,05 часа спрели за проверка ППС, състоящо се от товарен автомобил влекач „Рено 440 Магнум“ с рег. № СС7409АТ от категория N3, с прикачено полуремарке „Кьогел СН 24 П 90 1.110“ с рег. № от категория О4, извършващо превоз на товари за собствена сметка- дърва, с поставена табела „Превоз за собствена сметка“ на предното обзорно стъкло с превозен билет № 2115631505 от 28.06.2021г., 12:35 часа, със Заповед № ХР03/ 28.06.2021г. по маршрут от база с.П. Л., ул.“П“ № - „Ф.“ АД- Промислена зона гр.С., с лиценз на Общността и заверено копие № 174890019, управлявано от жалбоподателя Х. И. Р.. По време на проверката органите на РД „АА“- Р. установили, че водача- жалбоподател в настоящето производство извършвал превоз на товари за собствена сметка- дърва, с техническо неизправно пътно превозно средство- полуремарке „Кьогел СН 24 П 90 1.110“ с рег. № СС5511ЕВ, което било със спукан спирачен диск на първа ос, от дясната страна, като пукнатината била по целия радиус на диска. Техническата неизправност, която установили била опасна.

Освен това контролните органи установили, че водача- жалбоподателя Р. представил АУАН № 485039 от 13.05.2021г. вместо контролен талон към свидетелството за управление на МПС, от който било видно, че е изтекъл повече от един месец от издаването му. С оглед установеното на жалбоподателя Р. бил съставен АУАН № 291703/ 28.06.2021г. в присъствието на нарушителя. Препис от АУАН-ът бил връчен по надлежния ред на нарушителя. Същия подписал АУАН-ът без възражения, такива не били представени и в срока по чл.44 от ЗАНН от негова страна.

Видно от датата и подписа на представения по делото екземпляр от акта, е била изпълнена процедурата по неговото предявяване и връчване. Издаденото впоследствие наказателно постановление се базира изцяло на съставения АУАН относно констатираните по случая факти и подвеждането на същите под визираната в акта правна квалификация на деянието. Административните наказания са наложени на основание чл.179, ал.6, т.3 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП, действащи към момента на извършване на описаните нарушения.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като изхожда от процесуално легитимна страна и е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, а по същество- неоснователна по следните съображения:

Съобразно нормата на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП „Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни“.

Съобразно нормата на чл.101, ал.4 от ЗДвП „Неизправностите и тяхната класификация се определят с наредбата по [чл. 147, ал. 1](#)“. Такава е формулирана като Наредба № Н-32/ 16.12.2011г. на МТИТС и според нейното Приложение 5, част I, т.1.1.14, буква „а“ за опасна се счита всяка повреда на превозното средство, установена чрез визуална проверка при която се установи, че „Барабанът или дискът е износен, Барабанът или дискът

е прекомерно износен, прекомерно надраскан, напукан, несигурно закрепен или счупен“. В тази връзка установеното по време на проверката от контролните органи на РД „АА“- Р., удостоверено със снимков материал, приложен към делото представлява опасна техническа неизправност.

Съобразно нормата на чл.157, ал.6 от ЗДвП „При съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по [чл. 190, ал. 3](#). Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му“. Видно от представения АУАН от страна на жалбоподателя Р., същия е под № 485039 от 13.05.2021г. и към датата на извършването на проверката-28.06.2021г. едномесечния му срок в който може да замени контролния талон е изтекъл.

Предвид изложеното по-горе, настоящия съдебен състав счита, че от обективна страна нарушенията са били извършени от страна на жалбоподателя Р. и са установени по надлежния ред от надлежните органи за тяхното констатиране.

Във връзка с изложените доводи от страна на проц.представител на жалбоподателя, настоящия съдебен състав счита следното:

По първото възражение, а именно, че актосъставителя не разполагал с компетентност да издава АУАН по реда на ЗДвП, настоящия съдебен състав счита за неоснователно. Контролните функции на служителите в Регионалните дирекции „Автомобилна администрация“ към Изпълнителна агенция са изрично посочени в Устройствен правилник на ИА „АА“, поради което и за съставянето на АУАН за установени нарушения по ЗДвП, не е необходимо изрично упълномощаване или нарочен оправомощаващ акт. От правилника е видно, че съобразно нормата на чл.20а „Регионалните дирекции "Автомобилна администрация": 1. осъществяват контролните функции на агенцията на територията на областите, включени в състава на дирекцията, предвидени във:

- а) Закона за автомобилните превози;
- б) Закона за движението по пътищата....“

Съобразно пък ал.2 от същия правилник РД „АА“ извършват дейност по съставяне на актове за установяване на административни нарушения.

Според нормата на чл.17, ал.2, т.6 на същия правилник Регионална дирекция "Автомобилна администрация – Р." е с териториална компетентност в областите Р., С., Р. и Т. и със седалище в гр. Р..

Следователно, св. М. като инспектор в РД „АА“- Р. притежава материална и процесуална компетентност да извършва проверки и изготвя АУАН, касателно констатирани нарушения по ЗДвП, като тази компетентност се извлича от Устройствения правилник на ИА „АА“, поради което и не е необходимо същата да бъде изрично упълномощена за тези си действия.

Следващото възражение от страна на проц.представител на жалбоподателя за това, че директора на РД „АА“- Р. не разполагал с властническа компетентност да издаде обжалваното НП, настоящия съдебен състав счита също за неоснователно. На първо място

следва да се има предвид, че отново в Устройствения правилник на ИА „АА“ е посочено, че наказателните постановления се издават от изрично овластени за това лица. Видно от приложената Заповед № РД-08-30/ 24.01.2020г. право да налагат санкции с издаването на наказателни постановления имат директорите на Регионалните дирекции „Автомобилна администрация“. От датата на издаването на заповедта до настоящия момент не е налице промяна в ръководството в РД „АА“- Р..

А във връзка с изразеното становище, че тъй като заповедта на министъра е била издадена от предишен министър, а не от служебния министър на транспорта, поради което и същия не разполагал с представителна власт, а автора на волеизявлението е преустановил своето съществуване, настоящия съдебен състав счита за неоснователно. В случая следва да се има предвид чисто теоретичната доктрина на правото, касателно министър като правен субект и неговите правомощия. Министрите са еднолични ръководители и провеждат държавната политика в съответните области. Държавният орган се нарича министър, министерството е администрация към министъра, за да го подпомага в неговата дейност. Министрите са еднолични органи със специална компетентност. Те издават заповеди, правилници, наредби и инструкции. Според тълкуването на нормата на чл.115 от Конституцията на Република България актовете на министъра имат подзаконов характер и са административни актове; имат общодържавен характер; действат на територията на цялата страна, в определен отрасъл или област на държавната дейност; действието им се разпростира върху подчинените им органи; по принцип нямат обратна сила освен ако няма изрична разпоредба. Административните актове имат действие по отношение на лицата в пространството и във времето, съобразно техния вид и характер.

На първо място, административните актове влизат в сила, като това става след изчерпване на производството, ако такова е предвидено. След изчерпване на производството, съществува възможност за оспорване или потвърждаване на административните актове. След това те влизат в т.нар. формална сила. След като придобият формална сила, те подлежат на изпълнение. За органа, издал акта това е момента на подписването; за адресата на акта това е момента на връчването, респективно съобщаването на акта. Конституцията на Република България предвижда установен срок за влизане в сила на нормативните актове, той е тридневен, от него има изключения, но те са изрични и трябва да се съдържат в съответния административен акт. Подлежащи на влизане в сила и действие имат законосъобразните административни актове и унищожаемите административни актове, след като изтекат сроковете за тяхното обжалване.

Действието им спрямо лицата е, че те се отнасят до адресатите, които трябва да бъдат уведомени за съдържанието на административния акт. Действието на административните актове може да бъде прекратено или при тяхната изрична отмяна, или при приемането на акт от по-висока степен, който преурежда по друг начин съответните обществени отношения или с изтичането на определен срок. В тази връзка и при липсата на тези условия, дадения административен акт продължава действието си. В конкретния случай не е налице нова заповед на следващия министър, нито пък е налице заповед с която се преустановява действието на цитираната по-горе заповед, още по-малко пък е налице и приемането на акт

от по-висока степен, който да преурежда по друг начин тези обществени отношения. В заповедта на министъра не е упоменат и срок, с изтичането на който да се преустанови нейното действие. Следователно следва да се приеме, че заповедта на министъра на транспорта, цитирана по-горе, въз основа на която директора на РД „АА“- Р. придобива правомощията да издава наказателни постановления по Закона за движение по пътищата е актуална и нейното действие не е било отменено, поради което и съвсем правилно директора на РД „АА“- Р. е издал по надлежния ред обжалваното НП. Заповедта на министъра на транспорта е издадена на основание чл.47, ал.2 във връзка с чл.47, ал.1, буква „б“ от ЗАНН, чл.92, ал.2 от ЗАВП и чл.189, ал.12 от ЗДВП, като съобразно последната законова норма „Наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност“. В заповедта на министъра е цитирано, че директорите на регионалните дирекции на „Автомобилна администрация“ могат да издават наказателни постановления за установени нарушения на регламенти на ЕС, Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях.

Предвид изложеното по-горе, настоящия съдебен състав счита, че директора на РД „АА“- Р. е компетентния орган за издаването на наказателно постановление по ЗДВП, относно установени нарушения по този закон от служители от съответната регионална дирекция, каквито се явяват актосъставителя и свидетеля по акта- св. М. и св.И.. А доводите на проц.представител на жалбоподателя в тази връзка са неправилни и неоснователни, поради което и съда ги отхвърля като такива.

И на последно място по възражението на проц.представител на жалбоподателя, че е бил нарушен принципа на чл.18 от ЗАНН при издаването на обжалваното НП, тъй като е установено реална съвкупност от няколко нарушения, които е следвало да бъдат наказани отделно, настоящия съдебен състав счита също за неоснователно. Съобразно нормата на чл.18 от ЗАНН „Когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях“. Действително по време на проверката са били установени две извършени от страна на жалбоподателя нарушения, но именно и като две отделни нарушения са били наказани от АНО. В обжалваното НП е вписано, че жалбоподателя е извършил нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДВП за което на основание чл.179, ал.6, т.3 от ЗДВП е бил наказан с глоба в размер на 500 лева, както и нарушение по чл.157, ал.6 от ЗДВП за което на основание чл.185 от ЗДВП е бил наказан с глоба в размер на 20 лева. Следователно и от изложеното по-горе е видно, че за констатираните две нарушения на жалбоподателя Р. са му били наложени две отделни наказания, макар и в едно наказателно постановление, за което впрочем не съществува изрична забрана. По изложените съображения, настоящия съдебен състав счита, че нормата на чл.18 от ЗАНН не е била нарушена при издаването на обжалваното НП и правилно АНО е наложил две

отделни наказания за извършените две нарушения от страна на жалбоподателя Р..

В обжалваното НП и АУАН-ът въз основа на който е било съставено съвсем ясно, пълно, точно, правилно и изчерпателно са били описани констатираните нарушения. Описана и е направена необходимата препратка към Методиката с което съвсем изчерпателно е описано нарушението по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП.

При тези фактически констатации, съдът счита, че АУАН № 291703 от 28.06.2021 г. и Наказателно постановление № 38-0002160 от 30.07.2021 г., са издадени от компетентни органи, съобразно [чл. 189, ал. 1](#) във вр. с [чл. 166 от ЗДвП](#) във вр. с [чл. 91, ал. 3, т. 5](#) във вр. с [ал. 1 от ЗАвП](#) и [чл. 189, ал. 12 от ЗДвП](#) във вр. със Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта и информационните технологии, и в сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#). При тази правна уредба, единствения правилен извод е, че НП е законосъобразно издадено. Неоснователни са всички възражения на жалбоподателя, направени от него в жалбата му против обжалваното от него НП и допълнителните такива, изложени в съдебно заседание по изложените по-горе от съда доводи.

В настоящия казус съдът не приема и квалифицирането на случая по чл.28 от ЗАНН, както правилно е счел и АНО, тъй като нарушението, извършено от жалбоподателя в настоящия казус не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид, а и предвид естеството на извършваната работа – управление на ППС по време на извършването на превоз за собствена сметка, следва да се има предвид и опасността от евентуалните възможности за причиняване на неблагоприятни последици както спрямо останалите участници в пътното движение, така и спрямо самия него, та дори и причиняването на телесни увреждания или смърт, поради което настоящия съдебен състав счита, че нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

Съобразно нормата на чл.179, ал.6, т.3 от ЗДвП пък е видно, че „Който управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от петстотин лева – при констатирани опасни неизправности“. Съобразно нормата на чл.185 от ЗДвП пък е видно, че „За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв“. Тези наказания са фиксирани от законодателя без възможност от страна на АНО да ги редуцира. Именно за тези нарушения е бил наказан и жалбоподателя, поради което настоящия съдебен състав счита, че правилно АНО е определил санкционната норма по чл.179, ал.6, т.3 и чл.185 от ЗДвП за извършените и описани по-горе нарушения от жалбоподателя.

При служебна проверка на НП и АУАН, съдът не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването им, респ. съставянето им, които да са засегнали правото на защита на наказаното лице и възможността му да я реализира в пълен обем. Същите съдържат изискуемите от закона реквизити, издадени са в законно установените за това срокове от органи, имащи материалната компетентност да сторят това, в обстоятелствената част на наказателното постановление е направена прецизна квалификация на деянията, като едновременно с това са посочени приложимите за случая

санкционни норми от ЗДвП. Наложените наказания са определени именно въз основа на тях, във фиксирания от законодателя размер, което на свой ред обосновава законосъобразността на атакуваното постановление, както и липса на отменителни основания за последното.

Искане за присъждане на направените по делото разноси не е направено от страните в процеса, поради което съда не дължи произнасяне по него.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 38-0002160/ 30.07.2021г. на Директора на РД "АА"-гр.Р., издадено въз основа на АУАН № 291703/ 28.06.2021г. с което на основание чл.179, ал.6, т.3 и чл.185 от ЗДвП на Х. И. Р. от гр.С., обл.С., ул."Ц. С." № , ЕГН ***** са били наложени административни наказания- глоба в размер на 500 / петстотин / лева за извършено нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП във вр.с чл.101, ал.4 и във вр.с Приложение 5, част I, т.1.1.14, буква „а“ от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС и глоба в размер на 20 / двадесет / лева за извършено нарушение по чл.157, ал.6 от ЗДвП, като *законосъобразно, правилно, основателно и доказано.*

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____